

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje



Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 49 (587), 30. listopada 2022.



KRALJICA



31. nedjelja kroz godinu

Prijatelj grešnika

*Prolazeći gradom htio si, Gospodine,
svratiti u dom Zakeja, čovjeka koji te
htjede samo vidjeti. Nije se usuđivao
tražiti više jer – bio je grešnik.*

*A ti, ljubitelju grešnika, svraćaš u
njegov dom. Ne osuđuješ ga zbog
grijeha, nego spasenjem nagrađuješ
njegovu želju da ti vidi lice.*

*Svrati danas, Gospodine, k nama i
daruj nam svoje spasenje. Nek
svjetlost s tvoga lica rasvijetli tamu
što je u nama te vjerom spoznamo da
i danas je, opet došlo spasenje ovoj kući.*

*I. čitanje (Mudr 11, 22 – 12, 2), II. čitanje (2Sol 1, 11 – 2, 2)
Evangelje po Luki (Lk 19, 1-10)*

POKAJANJE – OPROŠTENJE – SPASENJE

Pristupanje drugome s dobrotom i ljubavi!

Pred istinskom ljubavlju, pred pravednošću i dobrotom čovjek se uvijek osjeća grešnikom. Pred istinskom ljubavlju uvijek se osjećamo malenima. Zato je i najgordiji čovjek 'malen' pred ljubavlju. Jednostavno, ljubav i dobrota se ne suprotstavljaju suparnički niti izazivaju suparništvo. Ljubav ublažava svako suparništvo, svaku lažnost, zato je čovjek pred njome malen, pred njom se klanja.

Čovjek se samo ljubavi klanja, a svako drugo klanjanje ponižava ga. Čovjek u susretu s dobrotom doživljava u sebi buđenje nečega usnulog, neizmjernog – budi se u njemu želja za dobrotom. Svatko želi, u svakome je položena želja za ljubavlju i dobrotom, pa i kada mu je život u raskoraku s tim svojim iskonom. Kad se čovjek susretne s dobrotom kao da se sam u sebi gubi, ne prepoznaje se, iz njega navire nešto drugo negoli što on sam sebi izgleda.

Otkriva u sebi novo biće. Takvi su bili susreti ljudi s Isusom. Iz njih je nešto novo progovorilo. U sebi su osjetili neku drugu glad, žeđ da budu drukčiji, da budu istinski. Isus je pobuđivao tu ljudsku uspavanu dubinu. Ljudi su se susreli s ljubavlju koja je u njima probudila ljubav i dobrotu. To je Isusovo čudo. Koji su ga god susreli u njima je nastao preokret, postali su bolji, otkrili su u sebi dobrotu za koju nisu ni znali da u njima drijema. – Takav je bio Isusov pristup ljudima: pronaći u njima ljubav i dobrotu.

To oživjeti, uzbibati u ljudima, koji toga nisu bili ni svjesni. Zato su bez 'razmišljanja' krenuli za njim. Srce ih je nosilo za njim i to ih je odmaralo, spašavalo. Što nitko nikada u njima nije uočio, ni oni sami, to je uočio Isus: uočio je njihovu dobrotu koja je kada se 'probudila' preplavila sve promašaje i pogreške. Nema ljudske konverzije (obraćenja na bolje) dok se u čovjeku ne probudi božanska dobrota, dok se ne 'probudi' Boga u čovjeku. Isusov je stav: dobrota rađa dobrotu, ljubav rađa ljubav. Moglo bi se reći i obratno: zlo rađa zlo, mržnja mržnju. I ovo vrijedi za sve ljude, počevši od djeteta do odraslog čovjeka.

Isusovo čudo je baš u tome što je tražio grešnike, dobrotu u grešnicima. Zato su u njemu grešnici našli prijatelja. Možda mi tražimo grešnike da ih osudimo, da uz njih izgledamo bolji ili da s njima griješimo. Isus je tražio grešnike da u njima razotkrije dobrotu, da ih oživi, da ih vrati u život. Zato se nisu bojali pred njime priznati grijehe, jer su vjerovali da on u njima može otkriti nešto snažnije, jače od grijeha. I otkrivao je u njima ljubav i spašavao ih.

Zato bi povijest Zakeja mogla biti povijest svakoga od nas. Grešni Zakej bio je otpisan od svijeta, svi su u njemu gledali samo loše. Svrstavali su ga među loše, pa i on sam sebe. Svi ga osuđuju i u njemu povećavaju osjećaj da je loš. I sada mu Isus pristupa i otkriva u njemu što niti on ne zna niti su drugi zapažali. Isus budi u njemu dobrotu koja ga preobražava. On je iz te otkrivene dobrote sprema odreći se svega onoga što ga je od toga udaljavalo.

Zakeja dobrota obraća odjednom, što nije učinila osuda cijeloga života. Dobrota i ljubav u njemu čine čudo. Odmah Isus postaje njegov prijatelj. Isus ga poziva poimence. On je za njega osoba za koju je spreman prihvatiti i osudu (Družiti se s grešnicima i carinicima). I taj Zakej doživljava sebe kao grešnika, i opraštanje grijeha i svoje spasenje. Isus se pouzdaje u Zakeja, što nitko do tada nije. Isus mu očituje svoje povjerenje, i njemu je povratio povjerenje. "Evo, dajem... ". To mu proizlazi iz srca.

Radost koja je buknila u njegovu srcu vrijednija je od njegovog bogatstva. kad se pronađe biser (vrijednost) u svojem srcu, onda je lako sve drugo ostaviti radi tog bisera. Možda tu (ne pronađe li se u sebi vrijednost) leži razlog zašto se mi teško odvrćemo od nekih svojih mana (grijeha)? Iz slučaja Zakeja, očito se pokazuje snaga milosrđa, snaga ljubavi. Ljubav preporuča svijet i čovjeka... Za Isusa živjeti znači ljubiti. "Nema više ljubavi od predana sebe za druge". Isto tako živjeti sretno znači živjeti slobodno.

Samo slobodan čovjek može doživjeti sreću i puninu života. Isto tako mi sami sebi možemo nametnuti ropstvo, ali i slobodu. Isto tako sretno živjeti znači prihvatiti svoj život kao dar koji nam dan. Isto tako pozvani smo da i mi budemo dar.

Marijan Jurčević, OP